

עפ"ת 50799/12/21 - רנא אבו סרחאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 50799-12-21 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 186539/2018

בפני **כבוד השופט עmittel יורם צלקובסקי**
מערערת **רנא אבו סרחאן**
נגד
מדינת ישראל
המערערת באמצעות ב"כ - עו"ד נידאל שלבי
המשיבה באמצעות ב"כ - עו"ד גבי פאר

פסק דין

המערערת הורשעה בהיעדרה, ביום 18.5.21 (כב' השופט פרי) בתד 20-01-7157 בעבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961, התנהגות הגורמת לנזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961, נהגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוצאה) לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961, נהגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי, תש"ל- 1970.

על פי עובדות כתוב האישום נהגה המערערת ביום 23.4.2018 בשעה 23:45, בחניון באיזור התעשייה בשילט, ליד חנות "רמי לוי", ועלתה על המדרכה ליד החנות, ופגעה בשני הולכי רגל, קב"ט החנות מר יהושע נחום, ומר איסמעיל אבו גרביה. המערערת לא הוצאה רישיון נהיגה מעודה, ובאותן נסיבות נהגה גם ללא ביטוח.

על המערערת הוטל קנס בסך של 2500 ₪, 24 חודשים פסילת רישיון נהיגה בפועל, ו- 6 חודשים פסילת רישיון נהיגה מותנים למשך 3 שנים.

המערערת באמצעות ב"כ, הגישה בקשה ביום 17.11.2021 לביטול פסק הדין בטענה כי לא קיבלה זימון למשפט, וכי מאישור המשירה שוחר מספר פעומים, לא ברור אם הזמן נשלח לכתובתה. עוד נטען כי יש לקבוע דין כדי לשמע את "טיועניה המוצדקים" של המערערת "כנגד העבירה וכנגד אי התיעצבותה". בנוסף צוין כי המערערת עומדת בפני מבחן מעשי בנהיגה, וgilתה אודות עונש הפסילה כאשר הגיעו לרשות הרישוי כדי להסדיר הוצאה רישיון.

בהחלטה שניתנה על ידי בית משפט קמא ביום 23.11.21 נדחתה בקשה של המערערת לbijtol פסק הדין. צוין כי הוציא אישור מסירה לפיו נמסרה ההזמנה לאביה של המערערת, וכי המערערת לא הציגה כל טענה לגופה של עבירה,

ומשך לא נגרם לה כל עיוות דין. בבקשתו נוספת צוין על ידי ב"כ המערערת כי אין לה קשר לאביה במשך שנים ארוכות בעקבות סכסוך, ولكن לא ידעה על אודות הזימון. בקשה זו נדחתה אף היא בהחלטה מיום 24.11.21, וצוין על ידי בית משפט קמא כי המערערת לא צינה דבר בתצהירה אודות הסכסוך, ואם אינה מתגוררת בכתובת בה נמסר הזימון, היה עליה לצרף אסמכתאות בעניין זה.

בהודעת העורעור נטען כי הזימון נשלח לאביה של המערערת שהיא אינה נמצאת בקשר אליו, ואני מתגוררת בבית האב. זמינים קודמים שנשלחו למעערערת לא התקבלו, וחולוף הזמן צריך לעמוד לזכות המערערת. עוד נטען כי העונש שהוטל על המערערת מחמיר, וכי במקרים אחרים דומים, הוטלו עונשים קלילים יותר, ויש לקיים דין בנסיבות המערער שהינה אדם נורמלי ומפרנסת את משפחתה.

אין מקום לקבלת העורעור

המעערערת זמינה מספר פעמים לדין באמצעות משלוח זמינים לכתובתה הרשומה (רחוב עלי טאלב בלבד) ואולם צוין כי אינה מוכרת במעטן. נעשה ניסיון נוסף לזמן את המערערת באמצעות שוטר שאיתר את ההורים (ברחוב מיכה ריעсер בלבד), והזמנה נמסרה לידי האב. המערער טענה כי היא נמצאת בסכסוך עם האב ולא קיבלת את הזימון, ואולם לא טרחה למסור מהי כתובתה למשלוח הודעות, לא עדכנה את כתובתה במשרד הפנים, ובדין שנערך בערעורה לא התיצבה המערערת, ואף לא ניתן היה להציג מפי בא כוחה של המערערת מהי כתובתה. בנסיבות אלה, לא עלתה עילה מוצדקת לאי ההתייצבות בבית משפט קמא, ונitin היה לדון את המערערת שלא בפניה.

המעערערת לא העלה כל טענה לגופה של עבירה, ומכאן שלא חלקה גם על עובדות כתוב האישום. הרשותה מבוססת לפיקך.

באשר לעונש- הוצגו על ידי ב"כ המערערת פסקי דין שבהם הוטלו עונשי פסילה קללים יותר בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, אולם לא עליה מאותם מקרים שהוצגו כי לעבירה חמורה זו התלוותה גם אחריות לתאונת שתוצאהה פצעית אחרים. עונש הפסילה בפועל שהוטל על המערערת אינו חריג מרמת הענישה הרואה (וראו בעניין זה רע"פ 4780/17 זינב עמאש נ. מדינת ישראל (1.4.2018) סעיף 38(1) לפקודת העבורה. אין אני רואה גם מקום להתחשבות יתרה בחולוף הזמן מאז ביצוע העבירה, וכן הקשיים באיתורה של המערערת, שנבעו ממחדלה).

ኖכח נסיבות אלה, נדחה העורעור.

מצורנות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

